

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621010109
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7621010109.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovéj a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému ml. M. O. pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/12/2021 zo dňa 4. 8. 2021, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 8. februára 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému ml. M. O., nar. 5. 6. XXXX v U., trvale
bytom I. XXX/XX, Nálepko

u k l a d á

podľa § 286 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 3, 8, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 117 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere
2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 119 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. r u š í výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/15/2020 zo dňa 27. 5. 2021, právoplatným 27. 5. 2021, ktorým bol obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. uložený trest povinnej práce vo výmere 45 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 6T/12/2021 zo dňa 4. 8. 2021 uznal obžalovaných F. O. a ml. M. O. vinnými pre skutok kvalifikovaný ako zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky

všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že

v dobe od 8. mája 2020 v čase od 10.35 hod. do 9.30 hod. dňa 11. mája 2020 v katastri obce Nálepkovo, okres Gelnica v blízkosti rómskej osady zv. Píla, po predchádzajúcej vzájomnej dohode pripraveným krompáčom vykopal z oboch strán brehu kovovú chráničku vedúcu ponad potok Tichá voda, následne pomocou sekery a krompáča presekli na oboch stranách kovovej chráničky a tak poškodili všeobecne prospešné zariadenie - telekomunikačný a internetový kábel typu TCEKE 35XN0,6, ktorý podľa § 4 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov je telekomunikačné zariadenie, následne v mieste spoju ohli kovovú chráničku, odkiaľ vybrali a odcudzili 12 m uvedeného kábla, ktorý následne v mieste bydliska opálili, následkom čoho došlo k výpadku dodávky telekomunikačnej prevádzky pevnej linky a pozemného internetu najmenej 29 účastníckych staníc spoločnosti Slovak Telekom, čím pre poškodeného spoločnosť Slovak Telekom a.s., ul. Bajkalská č. 28, Bratislava, spôsobili odcudzením škodu vo výške 67,56€ a škodu spočívajúcu na oprave poškodeného zariadenia vo výške 600,01€ spočívajúcu v nákupe materiálu vo výške 137,80€, ceny práce vo výške 462,21€.

Súd im za to uložil :

obžalovanému F. O. podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, per analogiam trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na 2 roky.

Obžalovanému ml. M. O. podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na 2 roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/15/2020 zo dňa 27.05.2021, právoplatným dňa 27.05.2021, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona uložený trest povinnej práce vo výmere 45 hodín.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obom obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej spoločnosti Slovak Telekom a.s., IČO: 35 763 469, Bajkalská 28, Bratislava škodu vo výške 667,57€.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor proti výroku o treste u obžalovaného ml. M. O.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že vzhľadom na konanie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej považuje výrok o vine obžalovaného za správny. Nemožno sa však stotožniť s výrokom o treste, nakoľko trest uložený mu súdom je v rozpore s účelom trestu v zmysle Trestného zákona. Súd vo svojom rozhodnutí o druhu a výmere trestu nezohľadnil v celom rozsahu zásady pre ukladanie trestov stanovené v § 34 Tr. zák. Má za to, že podmienčný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov je nedostačujúci. Základným kritériom pre určenie druhu trestu a jeho výmery u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnej činnosti a primerane chrániť aj spoločnosť, uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia. Súd v rozsudku síce skonštatoval, že u obžalovaného postupoval podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, teda v zmysle zásad ukladania súhrnného trestu, nakoľko bol rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/15/2020 zo dňa 27.05.2021 právoplatne odsúdený pre iný jeho trestný čin, avšak pri ukladaní trestu nezohľadnil prirážajúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. h/ Tr. zákona a teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. V danom prípade pri správnom aplikovaní ustanovení Trestného zákona, teda pripočítanie jednej prirážajúcej okolnosti za existencie jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l Tr. zákona, nemožno aplikovať ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona. Okresný súd v odsudzujúcom rozsudku zároveň použil ustanovenie § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona aj napriek skutočnosti, že v odsudzujúcom rozsudku podľa ustálenej súdnej praxe sa použije prísnejší odsek

daného trestného činu bez použitia písma. Zároveň nepoužil ustanovenie § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, teda že sa výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá. Súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatela, pričom poukázal na výpoveď obžalovaného z prípravného konania, ako aj na správu o jeho sociálnych a majetkových pomeroch s tým, že obžalovaný žije s rodičmi a súrodencami v skromných majetkových pomeroch, kde výchovné prostredie má na neho pozitívny vplyv. Súd konštatoval, že v rámci prípravného konania obžalovaný mladistvý si uvedomil nesprávnosť svojho správania, prejavil ľútosť, uznal vinu, spôsobenú škodu nenamietal a má záujem ju uhradiť. Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona je mimoriadne zníženie trestu odôvodnené okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatela. Mimoriadne okolnosti sú tie, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Pri zohľadnení pomerov páchatela ide najmä o zdravotné dôvody, závislosť rodiny od páchatela a jeho zárobku, zníženie príčetnosti a podobne. Takéto okolnosti prípadu a pomery páchatela v prípade obžalovaného ml. M. O. zistené neboli.

Poukázal na to, že má za to, že využitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona je v prípade obžalovaného ml. M. O. nezákonné a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd nekládol dôraz na skutočnosť, že obžalovaný sa krátko pred skutkom dopustil priestupku proti majetku a na skutočnosť, že za trestný čin spočívajúci v odcudzení diaľkového telefónneho kábla zo dňa 06.03.2019 už bol právoplatne odsúdený. Zároveň súd nevykonal dokazovanie v súvislosti s aplikovaním ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona. Uloženie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov sa preto javí ako nezákonné a neprimerane mierne a nemôže splniť účel trestu stanovený v § 97 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona. Použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona taktiež nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný ml. M. O. sa k odvolaniu prokurátora vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu a uviedol, že sa v celom rozsahu nestotožňuje s podaným odvolaním, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa považuje vo výroku o treste za zákonný a spravodlivý. Súd prvého stupňa podľa jeho názoru správne aplikoval príslušné ustanovenia Trestného zákona vzťahujúce sa k uloženiu trestu a uložil mu spravodlivý trest, pričom rešpektoval i zákonné ustanovenia vzťahujúce sa k účelu trestu. Súd vykonaným dokazovaním dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré následne i uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku. Konkrétne poukázal jednak na jeho výpoveď z prípravného konania, na závery správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, správy o povesti z miesta jeho bydliska, pričom zo všetkých týchto dôkazov vyplývajú skutočnosti odôvodňujúce použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Nemôže sa preto stotožniť s tvrdením prokurátora, že použitie uvedeného zákonného ustanovenia nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd pri ukladaní trestu prihliadal i na kritériá v zmysle § 97 ods. 3 Trestného zákona. Zdôraznil, že pri účele trestu u neho ako u mladistvého vystupuje do popredia najmä jeho výchovná funkcia, pri súčasnom pôsobení preventívnej funkcie. Súd prvého stupňa správne konštatoval, že spáchaný skutok úprimne oľutoval, uvedomil si nesprávnosť svojho konania, uznal si vinu a nijako nenamietal spôsobenú škodu, ktorú má záujem nahradiť. Uložený trest u neho plní svoj účel a to jednak výchovný a jednak preventívny. Podľa jeho názoru súd správne vyhodnotil i charakter a závažnosť spáchaného skutku a správne konštatoval, že uloženie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby by bolo neprimerane prísne.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má za to, že odvolanie prokurátora je nedôvodné a navrhol, aby ho odvolací súd podľa ustanovenia § 319 Trestného poriadku zamietol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Vina obžalovaného bola vyslovená na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného o vine v zmysle § 258 ods. 7, 8 Tr. por. Z uvedeného dôvodu okresný súd rozhodol, že dokazovanie k priznanému skutku vykonávať nebude a vykonal dokazovanie len k výroku o treste a náhrade škody. Samotným odvolaním obžalovaný napadol len výrok o treste a náhrade škody.

Po vykonaní dokazovania v tomto rozsahu, okresný súd uložil obžalovanému napadnutý trest odňatia slobody.

Preskúmaním spisového materiálu a podaného odvolania má odvolací súd za to, že okresný súd vykonal zákonné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam, avšak tieto nie úplne správne právne vyhodnotil a navyše sa dopustil aj istých formálnoprávnych pochybení, na ktoré upozornil vo svojom odvolaní aj okresný prokurátor.

Predovšetkým je potrebné súhlasiť s okresným prokurátorom v tom, že vo výroku o treste sa skutočne uvádza príslušné zákonné ustanovenie, podľa ktorého súd ukladá trest, bez uvádzania príslušného písmenka daného odseku, podľa ktorého bola vyslovená vina, pre konkrétnu alineu skutkovej podstaty trestného činu.

Zároveň je potrebné dodať, že v danom prípade napriek tomu, že sa skutok cez znaky základnej skutkovej podstaty obsiahnutej v § 286 ods. 1 Tr. zák. subsumoval aj pod kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu, vo výroku o treste za tento kvalifikovaný trestný čin sa skutočne už neuvádza ustanovenie základnej skutkovej podstaty (§ 286 ods. 1 Tr. zák.), ale len príslušný vyšší kvalifikovaný odsek daného ustanovenia.

Okresný súd ukladal obžalovanému síce podmienený trest odňatia slobody, pričom správne uložil obžalovanému skúšobnú dobu cez § 119 ods. 1 Tr. zák., keďže ide o mladistvého obžalovaného, avšak tak ako správne uviedol aj okresný prokurátor, aj vo vzťahu ku mladistvým je potrebné rozhodnúť o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody, pričom štvrtá hlava všeobecnej časti Trestného zákona označená ako OSOBNÉ USTANOVENIA O STÍHANÍ MLADISTVÝCH neobsahuje osobitnú úpravu pokiaľ ide o podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody mladistej osobe a preto cez § 94 ods. 2 Tr. zák. je potrebné ukladať podmienený odklad ako u dospelého páchatela, teda cez § 49 ods. 1 písm. a) alebo b) Tr. zák.. Preto bolo potrebné v prípade, že okresný súd chcel podmienené odložiť výkon trestu odňatia slobody, vysloviť aj výrok podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. o tom, že sa výkon trestu podmienené odkladá.

Za dôvodnú považuje odvolací súd aj ďalšiu námietku okresného prokurátora, ktorou poukázal na nesprávne použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.. Skutočnosti, ktoré okresný súd vyhodnotil ako dôvody pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nie sú naozaj takého výnimočného charakteru, aby odôvodňovali uplatnenie tohto inštitútu. Objektívne u obžalovaného ml. M. O., vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne také pomery páchatela alebo okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali znížovanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Preto dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade bola aplikácia § 39 ods. 1 Tr. zák. nedôvodná, nakoľko neboli pre takýto postup súdu splnené zákonné podmienky. Presvedčivo pôsobí aj ďalší argument prokurátora, ktorým poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný krátko pred spáchaním stíhaného skutku sa dopustil priestupku proti majetku.

Na druhej strane sa odvolací súd nestotožnil s právnym názorom okresného prokurátora, podľa ktorého mala byť obžalovanému priznaná aj príťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák.

Aj keď na prvý pohľad sa argumentácia použitá prokurátorom v jeho odvolaní javí byť správna, nakoľko vzhľadom k tomu, že sa obžalovanému ukladal súhrnný trest, teda za zbíhajúcu sa trestnú činnosť tvorenú jednak stíhaným skutkom a tiež ďalším skutkom obžalovaného zo dňa 6.3.2019, čo nepochybne znamená, že ide o spáchanie dvoch trestných činov a teda logicky o naplnenie § 37 písm. h) Tr. zák., priznaniu tejto príťažujúcej okolnosti v zmysle Stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 104/2009 zo dňa 14.6.2010 bráni práve skutočnosť, že ide o zbíhajúcu sa trestnú činnosť dvoch úmyselných trestných činov, jedného prečinu a druhého zločinu, čo odôvodňuje použitie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., po použití ktorej priznanie danej príťažujúcej okolnosti by bolo porušením zákazu dvojitého pričítania. Preto bolo správne, keď okresný súd nepriznal túto príťažujúcu okolnosť obžalovanému. Na druhej strane sa ale okresný súd dopustil nesprávnosti, keď neukladal asperovaný trest v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák.

Isté výhrady má odvolací súd aj k výroku, ktorým okresný súd rušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/15/2020 zo dňa 27.5.2021, hoci neboli vytýkané zo strany prokurátora. Aj keď to vyplýva priamo zo zákona, ale v záujme zákonnosti a preskúmateľnosti takéhoto výroku je potrebné, aby v danom výroku bolo presne identifikované v akom rozhodnutí sa ruší výrok o treste, kedy dané rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, za aký trestný čin bol zrušovaný trest ukladaný a v akej výmere. Teda okrem identifikácie samotného rozhodnutia je vhodné, ak z daného výroku je zrejmé, že rušený trest je v čase ukladania súhrnného trestu už právoplatne uložený, pretože inak by súd mal vyčkať, kým dané rozhodnutie nenadobudne právoplatnosť aj vo výroku o treste a až potom môže ukladať súhrnný trest a tiež je vhodné, ak vieme za aký trestný čin a v akej výmere bol rušený trest ukladaný, aby sme mohli preveriť, či je ukladaný podľa najprísnejšieho ustanovenia Trestného zákona (splnenie zásady § 41 ods. 1 Tr. zák.) a či ukladaný súhrnný trest je skutočne prísnejší ako ten, ktorý rušíme. Takto postupoval aj okresný súd a do tohto miesta bol jeho postup správny. Potrebné však bolo, aby týmto výrokom okresný súd zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Uvedené výslovne vyžaduje ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák. a má svoj význam pre porozsudkovú agendu, ktorá už teoreticky mohla byť vykonaná v tej trestnej veci, v ktorej trest sa zrušil.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd vyčerpávajúco objasnil všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie o treste obžalovaného a zároveň aj preto, že vo svojej podstate išlo len o právne, či skôr formálno-právne pochybenia, mohol odvolací súd rozhodnúť o odvolaní prokurátora a napraviť vytýkané nedostatky vlastnou rozhodovacou činnosťou bez toho, aby musel zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu.

Pri ukladaní trestu vychádzal odvolací súd z toho, že okresný súd správne ustálil u obžalovaného zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pričom správne ukladal trest podľa najprísnejšej trestnej sadzby, čo je v danom prípade podľa § 286 ods. 2 Tr. zák., v ktorom Trestný zákon ustanovuje sadzbu trestu odňatia slobody od 4 rokov až do 8 rokov. Keďže v danom prípade ide o mladistvého páchatel'a, pri ukladaní trestu odňatia slobody súd upravil určenú trestnú sadzbu aj cez § 117 ods. 1 Tr. zák., teda znížil ju o polovicu v dôsledku čoho dostal sadzbu 2 roky až 4 roky. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný už bol právoplatne odsúdený za jeden skutok zbiehajúcej sa trestnej činnosti, v dôsledku čoho bolo potrebné ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa zásad ukladania úhrnného trestu a navyše aj v zmysle § 41 ods. 2, nakoľko je daný súbeh dvoch úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je prečin a druhý je zločin. Uvedené bolo dôvodom pre uplatnenie asperačnej zásady § 41 ods. 2 Tr. zák. a zvyšovanie hornej hranice trestnej sadzby o 1/3. Po úprave dostal súd hornú hranicu trestnej sadzby vo výške 5 rokov a 4 mesiace.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd bral do úvahy spôsob spáchania skutku, význam spôsobeného následku, zavinenie, pohnútku, pritažujúce a poľahčujúce okolnosti.

Obžalovaný svojím konaním síce naplnil kvalifikovanú skutkovú podstatu, teda typologicky jeho skutok vykazuje vyššiu mieru závažnosti a to v dôsledku spôsobenia poruchy prevádzky všeobecne prospešného zariadenia, avšak iné okolnosti prípadu, ktoré by zvyšovali závažnosť jeho skutku z pohľadu spôsobu páchania trestnej činnosti neboli zistené.

Obžalovaný nielen ohrozil prevádzku, ale aj spôsobil poruchu prevádzky všeobecne prospešného zariadenia, čo znamená že došlo nielen k ohrozeniu, ale až k porušeniu záujmu chráneného Trestným zákonom a teda k dokončeniu trestného činu.

Z pohľadu posúdenia formy zavinenia obžalovaného dospel súd k záveru, že u obžalovaného išlo jednoznačne o úmyselné zavinenie, čo je závažnejšia forma zavinenia.

Vo vzťahu k poľahčujúcim a pritažujúcim okolnostiam súd z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní zistil, že obžalovaný má dva záznamy v registri priestupkov, na základe čoho nemohol priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák., teda že viedol doposiaľ riadny život.

Preukázane sa však obžalovaný ku skutku priznal, keď urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 Tr. zák., pričom okresný súd jeho vyhlásenie o vine prijal a obžalovaný svoju trestnú činnosť aj úprimne oľutoval, v dôsledku čoho súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Zároveň

súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, keďže priznaniu priťažujúcej okolnosti bráni vyššie vysvetlená zásada zákazu dvojitého pričítania, judikovaná stanoviskom najvyššieho súdu, v dôsledku čoho odvolací súd konštatuje prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností na základe čoho upravoval trestnú sadzbu ustanovenia § 268 ods. 2 Tr. zák. v zmysle § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona tak, že znižoval hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3 a napokon vymieral trest v rámci trestnej sadzby 2 roky až 4 roky a 5 mesiacov.

Pri posudzovaní osoby páchatela, jeho pomerov a možnosti nápravy obžalovaného dospel súd k záveru, že ide o prakticky prvopáchatela, keďže vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu existuje súvislosť zbiehajúcej sa trestnej činnosti, keďže obidva skutky spáchal skôr ako bol za niektorý z nich vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Obžalovaný sa už v minulosti dopúšťal protispoločenskej činnosti hoci len nižšej závažnosti, pretože bol už dvakrát priestupkovo postihnutý. Stíhanej trestnej činnosti sa dopustil zo zisťných dôvodov. Obžalovaný pochádza zo sociálne slabšieho prostredia, predchádzajúce výchovné opatrenia zo strany štátu mali na obžalovaného pozitívny vplyv, nakoľko problémové správanie obžalovaného bolo korigované. Na rozdiel od okresného súdu odvolací súd tieto skutočnosti nehodnotil ako mimoriadne, odôvodňujúce aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák., avšak ich všetky zohľadnil pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu v rámci zákonne upravenej trestnej sadzby.

Podľa názoru súdu v osobe obžalovaného nejde o výrazne kriminálne narušenú osobu, v doterajšom živote mladistvého sa síce už objavili isté protispoločenské prejavy, avšak obžalovaný je kritický k svojej trestnej činnosti, pozitívne sa na ňom prejavili doposiaľ použité opatrenia, uvedomuje si závažnosť a nesprávnosť svojho konania, čo svedčí že je ovplyvniteľný v ďalšom svojom vývine a preto je daná pozitívna prognóza a na individuálnu prevenciu postačuje výchovný trest.

Vzhľadom k týmto okolnostiam súd za primerané považoval uloženie podmieneného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a na relatívne dlhšiu skúšobnú dobu. Preto vymeral obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) a najmä cez § 119 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu 2 rokov. Uvedený trest súd považuje za primeraný osobe páchatela, jeho pomerom a možnostiam nápravy. Súd vyslovuje pozitívnu prognózu, pokiaľ ide o budúcu recidívu obžalovaného, keďže ide o mladého jedinca, u ktorého proces dospievania ešte nebol ukončený, je vychovávateľný a dokáže si osvojovať spoločensky prijateľné modely správania sa. Aj z tohto dôvodu sledovanie života obžalovaného po dobu 2 rokov, súd považuje za nevyhnutnú práve z dôvodu ukladania trestu za dva úmyselné trestné činy osobe, ktorá opakovane v minulosti sa dopúšťala protispoločenskej činnosti, ktorej závažnosť postupne prerástla až do trestnoprávnej roviny, preto je žiaduce po dlhší čas sledovať život obžalovaného, pričom po túto dobu existujúca hrozba nepodmieneného trestu bude mať na obžalovaného dostatočný odstrašujúci a výchovný vplyv.

Z dôvodu, že išlo o ukladanie súhrnného trestu konajúci súd v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/15/2020 zo dňa 27. 5. 2021, právoplatným 27. 5. 2021, ktorým bol obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. uložený trest povinnej práce vo výmere 45 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ukladaný súhrnný trest je uložený podľa najprísnejšej trestnej sadzby zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného a je zároveň uložený trest je nepochybne prísnejší ako zrušovaný trest.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom tento rozsudok bol prijatý hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.